

[Holger Eriksen.]

måneder, efter at det har fundet sted, bliver hun fri for at betale skat af de reserver, der ligger i varelagre, i afskrivning på kontraherede indkøb og i afskrivning på driftsmidler, og ligeledes fri for at betale skat af goodwill. Også det er i strid med skatteudskrivningens almindelige principper, der går ud på, at hvis der er foretaget for store afskrivninger, må det redresseres ved salg, ligesom hemmelige reserver i form af varelagre må blive skattepligtige i det øjeblik, disse lagre realiseres.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed gå dybere ind i skattelovgivningens mysterier, men blot bede den højtærede finansminister se nærmere på de to spørgsmål, som jeg her har fremdraget, og jeg gør det naturligvis i håb om, at der derefter hurtigt må ske en ændring.

Aage Fogh: Jeg vil gerne til indledning give min tilslutning til de tanker, den højtærede statsminister fremsatte ved presselovens middag forleden dag i dette hus. Jeg er ganske enig i, at det er ønskeligt at få en lidt anden form for finanslovsbehandling, navnlig en lidt anden form end den, vi har haft i år, hvor vi har tyvstartet et par gange og der derved er kommet noget splittet over feltet. Det har ikke været let for os menige medlemmer at finde ud af, hvornår vi egentlig skulle bede om ordet uden at komme til ulejlighed. Derfor har jeg bedt om at få lov til at tale nu, da der ikke sidder så mange. Men jeg håber altså, at vi kan få en ændring, og jeg håber, det i fremtiden kan blive sådan, at hver enkelt minister kan få et afsnit for sig. Jeg tror, det vil medføre, at mange flere vil fordybe sig lidt i tingene. Det er jo helt givet, at jo flere af tingets medlemmer der virkelig får interesse for statsregnskabet og virkelig ønsker at få besked på, hvad disse tal dækker over, des bedre ville det være.

Først på ønskesedlen har jeg et naturligt ønske om, at statsrevisorernes forhold ændres. Det er efter mit skøn helt urimeligt at opretholde den ordning, vi har, og jeg tror, at tiden giver mig ret. Det, vi har været ude for i år — jeg tænker i denne forbindelse på politikasserne, og jeg tænker på Jonstrupsagen — er af en sådan karakter, at det med al ønskelig tydelighed understreger, at revisionen ikke bør ligge under

ministrene. Hvor havde det været velgørende, om det var tinget eller regeringen, der havde rejst problemet om politikasserne, der ikke er af ny dato, i stedet for at have ventet, til oppositionen kom med det. Jeg har klaget over det forhold mange gange; jeg har opfordret til ændringer på dette område flere gange. Det er der intet hensyn taget til. Men når nu oppositionen rejser problemet, er man straks villig til at gå til en ændring. Jeg tror, det i fremtiden bør være sådan, at det er statsrevisorernes pligt både at rejse og undersøge sådanne spørgsmål. Det skulle ikke overlades til ministrene.

Et andet spørgsmål, der interesserer mig ganske overordentlig stærkt, er spørgsmålet om vor jordlovgivning og vor jordbeskatning. Dét har det forment sig sådan, at jeg i fjor stillede et par spørgsmål til den daværende finansminister, der desværre meddelte, at han ikke kunne se, at der var nogen som helst grund til at foretage ændringer. Jeg vil gerne nu rette disse spørgsmål til den nuværende højtærede finansminister og beder om nogle oplysninger med konkrete tal, der viser, hvad denne lovgivning betyder i hvert fald i visse egne af landet, og hvad den betyder praktisk talt over for alle vore købstæder.

Jeg havde ønsket, at vi som statsrevisorer skulle have undersøgt dette problem, men det blev afvist, ikke fordi man ikke så, at problemet havde en vis rækkevidde, men fordi man ikke syntes, det var noget, der sorterede under statsrevisorerne, men mente, at det kunne jeg rejse privat.

Jeg har undersøgt spørgsmålet forholdsvis grundigt. Vi har ved Roskilde alle nødvendige eksempler, jeg kan godt sige skoleeksempler, på, hvordan det går, når man fører en uklog jordpolitik. Vi har det problem, at staten med sine ca. 400 tdr. land og Københavns kommune med sine ca. 200 tdr. land ligger og spærrer fuldstændig for Roskildes udvikling. Vi har holdt et borgermøde i Roskilde om det, hvor vi fra fire forskellige partier var enige om, at disse forhold burde bringes til ophør, og jeg er glad ved at kunne meddele, at alting tyder på, at i hvert fald et par af ministrene er villige til at gå ind i et arbejde for, at det sker, og for, at man forlanger, at nu må universitetet, altså staten, give plads